

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 208.

Kraków, środa 6 września 1944.

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu porta zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odnośnikiem do domu 8.50 zł. W Rzeszy z dopłatą porta 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Na froncie fińskim ustały działania bojowe.

Sztokholm, 5 września. Według doniesienia państwowego fińskiego biura informacyjnego, na podstawie porozumienia pomiędzy rządem fińskim a rządem Związku Sowieckiego termin wstrzymania działań wojennych na odcinku frontowym armii fińskiej ustalono na dzień 4 września godzina 8-ma.

Marszałek Mannerheim wydał odpowiedni rozkaz dzienny do wojsk.

W Helsinkach opublikowano następujące sprawozdanie sytuacji:

Na przesmyku Karelskim mały oddział sowiecki zaatakował nasze stanowisko w rejonie mostu kolejowego pod Sorvali. Na kilku innych odcinkach naszego frontu wschodniego zniszczono lub odrzucono kilka mniejszych oddziałów sowieckich. Lotnictwo sowieckie bombardowało cele na przedniej linii i na naszym zapleczu. Myśliwcy fińscy zestrzelili jeden bombowiec sowiecki.

W myśl zawartego układu wstrzymano działania bojowe na frontach w dniu 4 września o godzinie 8-mej.

Fińskie biuro informacyjne wydało następujący urzędowy komunikat:

„Rząd fiński zerwał stosunki z Niemcami i zażądał wycofania wojsk niemieckich z Finlandji najpóźniej do dnia 15 września. W razie, gdyby wojska niemieckie nie zostały wycofane do tego termi-

nu, będą rozbrojone i wydane aliantom jako jeńcy wojenni”.

Decyzja Finlandji nastąpiła pod wpływem angielskim.

Dziennik „Aftenposten” pisze, że zerwanie stosunków Finlandji z Niemcami nie stanowi bynajmniej niespodzianki. Dziennik podkreśla zagrożenie pomocy, jakie wynikło ze stanowiska Finlandji.

Pomoc wojskową, użyczoną przez Niemcy Finlandji, wzięły Niemcy na siebie, ponieważ nie mają one nigdy zwyczaju wydawać sprzymierzeńca na łaskę losu.

Jeżeli Finowie sędzili, że będą mogli zrezygnować z tej pomocy, to wkrótce zyskają nowy dowód na poparcie starego doświadczenia, pisze dziennik, że nie można zrezygnować z walki przeciw bolszewizmowi, nie ryzykując narodowego bytu swego narodu.

W zakończeniu „Aftenposten” potępia stanowisko Anglii wobec Finlandji i stwierdza, że jeżeli urzędowe oświadczenie fińskie mówi wyraźnie o nacisku, jaki Anglija i Stany Zjednoczone wywierały na Finlandję, to stanowi to nowy dowód, że mocarstwom zachodnim jest los małych narodów zupełnie obojętny.

Stanowisko Berlina wobec decyzji Finlandji.

Berlin, 5 września. Jak należało się tego spodziewać, niemiecka opinia publiczna zajmuje się decyzją Finlandji, odnoszącą się do wycofania się z dalszego prowadzenia wojny.

Współpracownik dyplomatyczny jednej z niemieckich agencji informacyjnych pisze w komentarzu do ostatnich wydarzeń w Finlandji:

„Właśnie przykład Finlandji okazuje, jak niebezpieczną jest droga, obierana przez narody, które obecnie usiłują wymknąć się tylną furtką z wojny.

Taktyka rosyjska, której sekundują Anglo-Amerykanie, idzie w tym kierunku, aby najpierw te wszystkie państwa oddzielić od ich wielkiego sprzymierzeńca wojennego Niemiec.

Mówi się im, że mogą liczyć na łaskę i miłosierdzie tylko wtedy, jeżeli zerwą z Niemcami. Zaledwie dojdzie do zerwania, Niemca się śrubę. Niemca już wówczas mowy o układach w sprawie zawieszenia broni, ale tylko o bezwarunkowej kapitulacji. Bolszewicy po oświadczeniu Hackzella są gotowi rokować z Finami, jeżeli Niemcy opuszczą kraj.

To samo powiedziano Rumunji i Bułgarii. Skoro jednak tylko wojska niemieckie opuściły kraj, okazało się, że zwycięzca zaczyna mówić innym, bardziej brutalnym językiem. Może on sobie na to pozwolić, ponieważ nie potrzebuje się już bać niemieckiej tarczy, która dotychczas ochraniała małe państwa.

W ten sposób dokonuje się tragedia małych państw z nieublagana logiką.

Jeszcze nigdy historia nie usprawiedliwiła łamania wiary, przeciwnie może stanu, którzy się go dopuścili, prowadzą temsamem swoje własne narody tem pewniej ku przepaści”.

Pod napisem „Niebezpieczeństwo postanowienia Finlandji” zajmuje się dziennik „Berliner Nachtausgabe” w swym artykule wstępnym sprawą zerwania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Finlandją a Niemcami.

Wspomniany dziennik daje najpierw pogląd na okres czasu samodzielności fińskiej, którą zdołała uzyskać Finlandja 26 lat temu w ramach pierwszych szerzących się w Rosji zamieszek bolszewickich. Następnie zaś odnośny artykuł mówi kilkakrotnie już od roku 1941 powta-

rzanych wysiłkach ze strony rządu fińskiego, aby wejść na drogę nowych pertraktacji z Unją Sowiecką.

„Pomimo tych pertraktacji z Moskwą, Niemcy wspierały w dalszym ciągu fińską walkę o wolność i to nie w interesie polityków fińskich, ale w interesie narodu fińskiego. W ostatnich czasach znaczenie jeszcze rozszerzone to pomoc na podstawie specjalnych umów. Wbrew temu rząd fiński ponownie wstąpił na drogę rokowań z Moskwą. Naród fiński zmuszony jest obecnie ponosić skutki polityki, uprawianej przez większość swego parlamentu. Wynik tych „pertraktacji” rządu fińskiego z Moskwą nie ulega już żadnej wątpliwości. W zakończeniu podkreśla dziennik, że rząd niemiecki zdawna to przewidywał, iż wbrew wszelkiej pomocy, udzielanej Finlandji, okaże się w decydującej chwili, że dowództwo polityczne w Helsinkach jest niedostatecznie silne.

Wskutek tego Niemcy poczyniły wszelkie przygotowania w tym kierunku, aby odpowiednio stanąć w obronie własnych interesów wobec obecnego biegu wypadków w Finlandji.

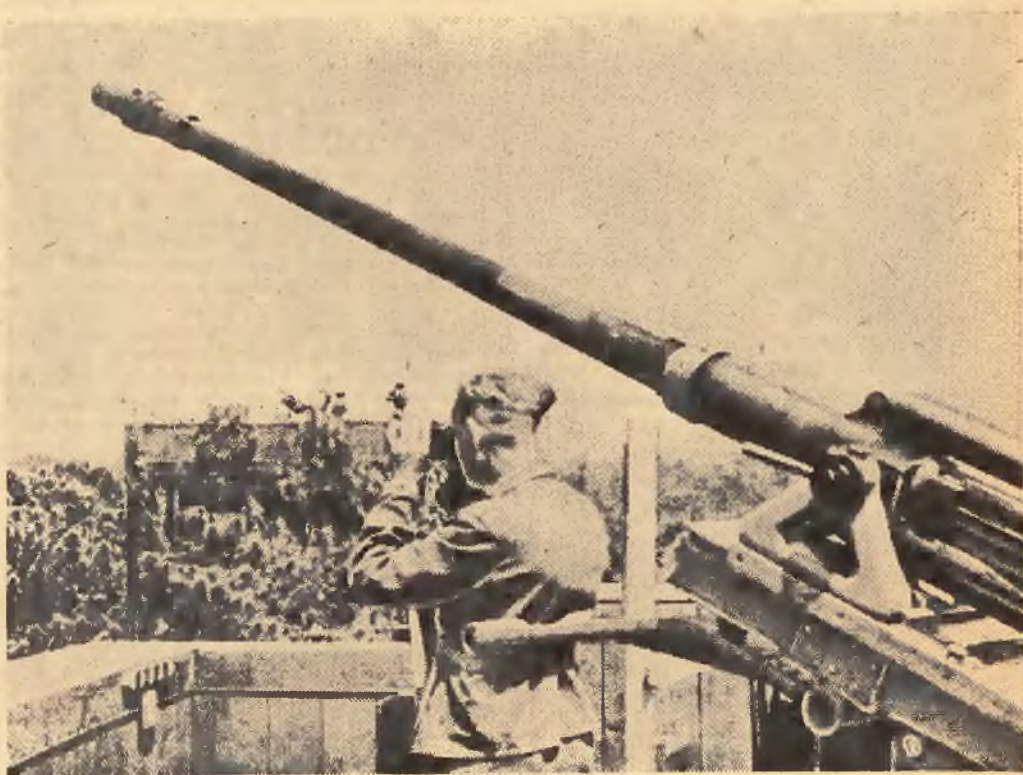
Przeciw decyzji rządu wypowiedziało się 30% postów.

Sztokholm, 5 września. „Aftenbladet” podając, że opiera się na informacjach z pewnych źródeł, zakomunikował, iż w czasie głosowania w sobotę w parlamencie fińskim na temat zakończenia działań bojowych 118 posłów parlamentu miało się opowiedzieć za polityką rządu, natomiast 43 wypowiedziało się przeciwko tej polityce.

Moskwa krytykuje Finlandję.

Sztokholm, 5 września. Agencja Reutersa publikuje sprawozdanie sowieckiej agencji telegraficznej na temat przemówienia premiera fińskiego Hackzella, wygłoszonego w sobotę, poddając przemówienie to poważnej krytyce.

Wspomniana agencja sowiecka zarzuca Hackzellowi cały szereg zniekształceń faktów. Tak więc podał on nieścisłe treść odpowiedzi sowieckiej na propozycje fińskie z dnia 25 sierpnia. Kwestjonuje się przede wszystkim fakt, że Hackzell nie powiedział co ma się stać wtedy, gdyby Niemcy nie wycofali się z Finlandji przed dnem 15 września. Hackzell nie wspominał również o tem, że Sowiety zażądały zerwania stosunków dyplomatycznych z Niemcami.

Placówki niemieckiej artylerji przeciwlotniczej czuwają...

Kłopoty wojenne Szwajcarii.

Niemca dwóch zdań, również i Szwajcarii ma swoje kłopoty wojenne.

W pierwszych latach wojny, kiedy coraz bardziej zacieśniał się pierścień obozu osi i ostatecznie kraj został całkiem otoczony przez państwa osi i ich sprzymierzeńców, rząd i naród musieli sobie uprzytomnić, że dla Szwajcarii nastąpił okres, w którym pod znakiem zapytania stanął dotychczasowy byt państwowy. Jeżeli nie groziło niebezpieczeństwo całkowitego przekreślenia bytu państwowego, to w każdym razie stało się aktualne zagadnienie dostosowania bytu państwowego do nowo wytworzonych okoliczności. Nie będzie przesadą, jeżeli się twierdzi, że wtedy może Szwajcarii przeżywała najkrytyczniejsze chwile całej swej dotychczasowej historii.

Do tego trzeba dodać, że aljanci już bezpośrednio nie respektowali suwerenności kraju, naruszając ustawicznie szwajcarski teren powietrzny, celem dokonania lotów na Rzeszę i Włochy. Aljanci przyzwyczaili się do tego rodzaju samowoli, że rzucali

bomby nawet na ziemne objekty kraju. Najjaskrawszym przykładem było bombardowanie Szafuzy. Wojna skomplikowała się tak silnie, że Szwajcarii wciągnięta została w jej orbitę. Wszelkie próby rządu wycofania się stąd były zgóry skazane na niepowodzenie. Nie też dziwnego, że rząd i naród z największym napięciem oczekiwali zmiany.

Zyczenie to ziściło się. Zmiana w sytuacji wojennej nastąpiła, ale czy Szwajcarii pozbyła się kłopotów wojennych?

Ostatnie wypadki wydarzeń wojennych we Francji wykazują, że otwiera się dla Szwajcarii pierścień ze strony osi i następuje upragnione połączenie z aliantami, ale czy życie Szwajcarii nacechowane jest spodziewanym odprężeniem? Wystarczy wziąć pod uwagę zarządzenia wojskowe, aby się przekonać, że wszystko toczy się po innej drodze, niż po tej, której się spodziewano. Z chwilą, kiedy wojska anglo-amerykańskie, operujące z południowej Francji, zbliżyły się do granic Szwajcarii, a do akcji przystąpili partyzanci francuscy, centralne władze kraju widziały się zmuszone wystąpić z zastrzeżeniami zarządzeniami obronnymi. Zamiast zniesienia wszelkich obowiązujących zarządzeń mobilizacyjnych, powodujących utrzymanie atmosfery napięcia w kraju, nastąpiło zaostreżenie ich, tak, że obecnie w Szwajcarii panuje naogół stan ogólnej mobilizacji. Nie zmobilizowano wprawdzie wszystkich zdolnych do noszenia broni mężczyzn, ale powołano znaczną część roczników pod broń. W sferach dowództwa wojskowego ocenia się sytuację bardzo poważnie, o czym wybitnie świadczy rozkaz dzienny, wydany przez głównodowodzącego szwajcarskich sił lądowych generała Guisana. Przypominając nowopowolanym żołnierzom wypadki z roku 1940, generał Guisan przypuszcza, że obecne wydarzenia na frontach nabrać mogą charakteru nieprzewidzianego rozwoju.

Czego się w Szwajcarii obawiają? Według relacji dziennika „Neue Zürcher Zeitung” teoretycznie nastąpić może sytuacja, że flanki walczących przeciw sobie armii z dwóch stron starać się będą oprzeć się o Szwajcarię. Naruszenia terytorjum kraju jest stąd nie wykluczone, gdyż istnieje prawdopodobieństwo, że albo jedna ze stron walczących w zamiarze otoczenia przeciwnika zaryzykuje wkroczenie na terytorjum Szwajcarii, albo też jedna z nich starać się będzie wyprzeć przeciwnika z terenu walk na teren neutralny. Charakterystycznym jest, że w zobowiązaniu obu możliwości naruszenia neutralności dziennik postąpił bardzo ostrożnie, wstrzymując się od wymienienia strony wchodzącej w rachubę. Pismo idąc po linii znanej z formalnej szwajcarskiej neutralności skrupulatnie wstrzymuje się od posadzenia kogoś o napastnictwo.

Do Szwecji przybyło przeszło 20.000 uciekinierów z Finlandji.

Sztokholm, 5 września. Z Finlandji — jak donosi agencja „TT” — poczęły napływać do Szwecji fale uciekinierów.

Jedynie przez miasto Umea w północnej Szwecji, gdzie zorganizowano obozy przejściowe, przeszło dotychczas do Szwecji już ponad 20.000 uciekinierów fińskich.

Mimo burzliwej pogody w ciągu niedzieli do Umea przyplęły również łodzie — wioząc na pokładzie około 30 uciekinierów z Finlandji.

W Paryżu ciągle jeszcze niepokoje

Genewa, 5 września. Angielska prasa zajmuje się stosunkami w Paryżu po okupacji przez aliantów.

I tak stwierdza „Daily Mail”, że w Paryżu rozgrywa się na dachach i w piwnicach walki między „kolaborantami” a „patriotami”. Według dalszych informacji angielskiej prasy w Paryżu wychodzą narazie tylko następujące dzienniki: „L’Aube”, „Figaro”, „Populaire” oraz 3 nielegalne gazety: „Front National”, „Liberation” i „Combat”. Poza tem pojawiła się natychmiast znowu „Continental Daily Mail”.

„Front National” ma być nastawiona komunistycznie, gdyż partyzanci komunistyczni, grupujący się pod tą samą nazwą, trzymają się zdala od innych politycznych grup.

Komuniści sprowokowali startcie w Tarento.

Wenecja, 5 września. Po napadzie demonstrantów komunistycznych na procesję, jaki miał miejsce niedawno temu w Rzymie, doszło obecnie — jak donoszą — do startcia na terenie Tarentu pomiędzy podżegaczami komunistycznymi a członkami t. zw. partji katolickiej oraz chrześcijańskimi demokratami.

Co do stosowania obrony, to kontynuowany ma być ten sam system, jaki był projektowany w roku 1940. Wojsk szwajcarskich nie rzuca się wyłącznie na strefy graniczne. Nie rezygnując całkowicie z obsadzenia granic, jako główny ośrodek obrony kraju wyznaczono wnętrza, a to teren wysokogórski. Tam skoncentrowano

główne siły armii, gdyż uważa się, że właśnie na terenie wysokogórskim obrona może być najbardziej skuteczna.

Ciekawym zjawiskiem jest, że szwajcarskie zarządzenia obronne nie nastawione są wyłącznie na możliwe akcje sił niemieckich lub aljańskich. Biorą one w równym mierze i akcje partyzantów de gaulistycznych. Pod tym względem spodziewają się w Szwajcarii o tyle niezwykłych komplikacji, bowiem grupy partyzanckie nie mogą być traktowane według obowiązujących przepisów międzynarodowych, a to zresztą z własnej winy. Z tego charakteru oddziały de Gaulle'a — sądzi się w Szwajcarii — spowodować mogą cały szereg nieprzewidywanych komplikacji.

Z zarządzeń spowodowanych na tle zmieniającej się sytuacji wojennej wynika wybitnie, że skutki wojny nadal ciężko mocno nad Szwajcarią i absorbuja ją ponad jej siły. Na razie widoczna jest tylko militarna strona tego zagadnienia. Nie widoczna jest polityczna. Nie znaczy to, że kwestia ta stała się bezprzedmiotowa. Ponieważ obecna wojna nie rozstrzyga wyłącznie spraw geograficznych, ale życie narodów od najgłębszych podstaw, tak też i dla Szwajcarii skończył się żywot państwa żyjącego niejako na wyspie izolowanej od pozostałego świata.

Szwajcarię przestała być Szwajcarią. Taki wyrok historyczny wydała obecna druga wojna światowa, niezależnie od tego, kto ją wygra, czy oś, czy aljanci, niezależnie też od tego czy skończy się ona rozstrzygnięciem czy kompromisem.

London o nowym rządzie bułgarskim.

Bolgrad, 5 września. Radio Sofijskie rozgłosiło wiadomość z Londynu, według której podkreśla się tam filorosyjski charakter nowego rządu bułgarskiego.

Ponadto przypuszcza się w Londynie, że podpisanie warunków rozejmu nastąpi nawet w takim wypadku, gdyby nowy rząd bułgarski ich nie zaakceptował.

Iran uznaje rząd syryjski.

Sztokholm, 5 września. Jak donosi brytyjska służba informacyjna z Teheranu, rząd irański podał do wiadomości, że postanowił uznać rząd syryjski. Równocześnie zaprosił ministra spraw zagranicznych Izmil-Mardan Beja na odwiedziny do Teheranu.

Zaopatrzenie Rzymu najtrudniejszym problemem

Sztokholm, 5 września. Sytuacja żywnościowa w Rzymie stanowi nadal najtrudniejszy problem dla aliantów. We Włoszech — tak donosi z Rzymu agencja „Associated Press” na łamach dziennika „Goetborgs Morgenpost”.

O powadze sytuacji mówi najlepiej wysoka śmiertelność niemowląt. Statystyka wykazała, że umiera 30 procent niemowląt jeszcze przed pierwszym rokiem życia. Wysoka cyfra śmiertelności ma swe źródło w tym, że brzemienne matki nie otrzymują dostatecznej ilości pożywienia. Jeżeli sytuacja żywnościowa nie ulegnie polepszeniu w miesiącach jesiennych i zimowych — stwierdza na zakończenie dziennik — to wówczas — zdaniem rzeczoznawców — Rzym stanie w obliczu klęski głodowej.

Z walk w Włoszech.

Berlin, 5 września. Na odcinku adriatyckim bitwa osiągnęła swój punkt kulminacyjny.

Mimo, że Anglicy stracili całe pułki i przeszło 200 czołgów, po sciągnięciu świeżych formacji czołgów i zmotoryzowanej piechoty, atakują prawie bez przerwy w dzień i w nocy. Na szosie przybrzeżnej, przedewszystkiem jednak na wyżynnym terenie na północ od Saludecio, walki przybrały na gwałtowności ze zmiennym wynikiem. Kilka wsi oddobył wojska niemieckie 3-4 razy, potem oddały je aliantom. Anglicy pomimo swej materiałowej przewagi nie zdołali dotychczas uzyskać upragnionego przełamania. Wprawdzie w kilku punktach włamali się do głównych stanowisk niemieckich, jednak wskutek ognia obronnego ponieśli ciężkie straty i zatrzymani się, podczas gdy niemiecka piechota i grupy czołgów w energicznych przeciwaatakach zamknęły mniejsze luki.

Na północ od Florencji posuwające się formacje aljańskie zaatakowały niemieckie strażnice tyłne, jednak odparto je. Grupę, która wysunęła się zbyt daleko, wzięto do niewoli.

Tymczasowe wyniki wyborów do senatu w Chile.

Madryt, 5 września. Dotychczasowe wyniki wyborów senatorów w Chile, w których brało udział 50.000 wyborców z czterech prowincji, wykazały, jak donoszą z Santiago de Chile, większość około 2000 głosów zdobył kandydat lewicy Arturo Alessandri wobec kandydata lewicy Pedregal.

Posel japoński w Moskwie Morishima przybył dnia 3. bm. do Tokio, celem złożenia sprawozdania.

Na froncie wschodnim ożywiła się działalność bojowa.

Ponowne bezskuteczne uderzenie Sowietów na Warszawę.

Berlin, 5 września. Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych donosi z Głównej Kwatery Führera w dniu 4 września: Na północny zachód od Arras nasze wojska w obliczu gwałtownych ataków nieprzyjacielskich dokonały ruchów wymijających o kilka kilometrów na północ. Dalsze ataki Anglików i Kanadyjczyków na północ od Arras załamały się przed naszymi pozycjami ryglującymi. W rejonie na północ od Mons toczy się gwałtowne walki z nieprzyjacielskimi siłami pancernymi.

U zachodnich zboczy Ardenów i nad Mozę na południowy wschód od Sedan wojska nasze odparły liczne ataki nieprzyjacielskie. Obroncy Brestu również w dniu wczorajszym rozbili znowu wszystkie ataki północnych Amerykanów, wspierane nie tylko silnym ogniem artyleryjskim, czołgami i lotnictwem. Na skutek skoncentrowanego ognia obronnego artylerji przeciwlotniczej naszej marynarki wojennej oraz baterji nadbrzeżnych armji lądowej nieprzyjaciół poniosł szczególnie wysokie krwawe straty. Lokalne włamanie na przedpolu twierdzy zaryglowano po uporczywej walce w przeciwdzierzeniu.

Na zachodnim i środkowym odcinku frontu włoskiego dywizje nasze odsunęły się z nad rzeki Arno. Dokonujące w ślad za nimi wypadki nieprzyjacielskie formacje zwiadowcze krwawo odparto. Na odcinku wybrzeża adriatyckiego nieprzyjaciół również wczoraj atakował nowo do-

prowadzonymi siłami przy nieszwyku elitarnym użyciu materiałów. W obfitujących w straty walkach wojska nasze udaremniły nieprzyjacielowi próby przełamania.

Ataki sowieckie w południowych i wschodnich Karpatach załamały się. W dniu wczorajszym gwałtownie walczono na przedpolu mostowym Wisły na zachód od Baranowa. Na północny-wschód od Warszawy ciężkie ataki bolszewików pozostały bez skutku.

Pomiędzy Bugiem i Narwią bolszewicy ponownie atakowali przy użyciu zmasowanych sił piechoty i czołgów oraz silnych formacji lotnictwa bliskiego wsparcia. W ciężkich walkach powstrzymano w toku przeciwaataków nieprzyjacielskie próby przełamania, niszcząc 35 czołgów.

Na Litwie i w Estonii załamały się kilka lokalnych ataków bolszewickich.

Lotnictwo bliskiego wsparcia ponownie zniszczyło na jednym z lotnisk rumuńskich 15 odstawionych samolotów i uszkodziło liczne dalsze aparaty. Zburzono dwa hangary lotnicze i magazyn materiałów pędnych.

Bombowce nieprzyjacielskie pod osłoną chmur przeprowadziły wczoraj ataki terytorystyczne na Mannheim i Ludwigshafen. Nieprzyjacielskie lotnictwo myśliwskie dokonało wypadków na Niemcy zachodnio i południowo-zachodnio, kilkakrotnie naruszając suwerenność terytorium szwajcarskiego.

Walki w rejonie Radzymin-Praga.

Berlin, 5 września. W uzupełnieniu niemieckiego komunikatu wojennego z dnia 4 września agencja podaje następujące szczegóły o walkach nad Wisłą.

W wielkim łuku Wisły doszło w niedzielę do ciężkich walk. Niemieckim formacjom pancernym udało się tutaj w ataku i w obronie rozbić większe biorące udział w akcji oddziały wojsk sowieckich. W rejonie pod Łagowem otoczono i zlikwidowano w skoncentrowanym ataku piechoty niemieckiej, wspieranej działami szturmowymi, oddziały sowieckie.

Na północny wschód od Warszawy bolszewicy podjęli znowu gwałtowne ataki po obu stronach szosy Radzymin-Praga. Usiłowali oni przytem rozzerwać równocześnie w kilku miejscach linie niemieckie zmasowanymi siłami pancernymi. Akcja ich nie wyszła jednak poza kilka włamań, zlikwidowanych zresztą znowu natychmiastowym przeciwdzierzeniem. Baterje niemieckie, które ustawił na otwartym terenie, rozbiły inne pozycje przygotowawcze i przeszkodziły temsamem bolszewikom kontynuowanie ataku.

Właściwy punkt ciężkości walk znajdował się w rejonie pod Ostrowem. Bolszewicy rozpoczęli tutaj znowu wypadki ofensywne na szerokim froncie przy udziale kilku dywizji artylerji i znacznych sił pancernych.

Po silnym przygotowaniu artyleryjskim, w czasie którego ostrzeliwano cały rejon natarcia, sow. pancerne formacje wypadowe rozpoczęły działania po obu stronach drogi Ostrów—Rożany, jakoteż Ostrów—Ostrołęka przy silnym ubezpiecze-

niu artylerji przeciwpancernej i nieustannym ubezpieczeniu samolotami bliskiego wsparcia. Bolszewicy dokonali przytem wypadu po części w planowane niemieckie ruchy odłączające i osiągnęli kilka włamań. Lokalne rezerwy niemieckie wspierane „Tygrysami” i działami szturmowymi zmusiły wszędzie do zatrzymania się wypadki sowieckie i zniszczyły 35 czołgów sowieckich. Piechota niemiecka przez swój napór na boki miejsc włamania udaremniła ich rozszerzenie się i połączenie punktów włamania oraz zmusiła postępujące dywizje strzelców sowieckich do wycofania się. Odparto w końcu resztki formacji sowieckich na ich stanowiska wyjściowe.

Formacje bojowe lotnictwa niemieckiego przyczyniły się w znacznej mierze do uzyskania sukcesu obronnego, dokonując ataków w locie głębiny i rozbijając przygotowane się do akcji rezerwy sowieckie.

Naloty na lotniska w północnej Rumunii.

Berlin, 5 września. Myśliwcy niemieccy dokonali w dniu 3 bm. ataków w locie zniszonym na dwa lotniska w północnej Rumunii.

Na jednym lotnisku zniszczono 10 samolotów sowieckich i uszkodzono 6 dalszych aparatów. Poza to wzniesiono pożar hangaru, wypełnionego samolotami.

Na innym lotnisku zniszczono 5 samolotów i zaobserwowano jak ogień ogarnął jeden hangar i zbiorniki benzyny.

Porządek i dyscyplina cechują poruszenia wojsk niemieckich na Zachodzie.

Madryt, 5 września. Współpracownik pióma Hoja de Lunz uważa za podziwogodne zachowanie porządku i dyscypliny, z jaką wojska niemieckie zostały przesunięte na zachód.

Dowodztwo niemieckie pokonało trudności, wypływające z zagrożenia od tyłu i z boków z równą skutecznością, jak i taktykę wojny podjazdowej tak zwanych „Maquis”.

Krytyk wojskowy wyraża pogląd, że Niemcy okierowują w chwili obecnej cały swój umysł i działania na jedną nadchodzącą bitwę rozstrzygającą, podczas której zmierzą się ilość i jakość, masa i duch wywalczają.

Walki w Belgji i pod Brestem.

Berlin, 5 września. W uzupełnieniu niemieckiego komunikatu wojennego z dnia 4 września podaje następujące szczegóły na temat walk na zachodzie:

Punkt ciężkości wojny ruchomej, która rozgorzała na froncie zachodnim, znajdował się w niedzielę w rejonie akcji mieszanej grupy sił angielsko-amerykańskich, która silnymi formacjami pancernymi dokonuje wypadów w ogólnym kierunku północno-wschodnim z rejonu Valenciennes—Maubeuge. Próbuje ona odciąć siły niemieckie, stacjonowane nad Kanałem La Manche od ich połączeń z zapleczem. W szczególności podaje się o tych walkach w rejonie granicznym belgijsko-francuskim, co następuje: w niedzielę w godzinach wieczornych po kilkunastominutowym zmaganiu wojska aljańskie zajęły miasto St. Pol na północny zachód od Arras.

Wypad kanadyjskich formacji pancernych z tego rejonu osiągnął w ciągu nocy rejon Lille. Druga grupa wypadowa, operująca w rejonie pod Mons dokonała wy-

Piloci USA nadużywają japońskich oznak państwowych.

Tokio, 5 września. Jak podaje agencja Domei, samoloty amerykańskie, stacjonowane w Chinach, użyły w ostatnim czasie podczas swych nalołów japońskich oznak państwowych.

Typowy wypadek — jak komunikuje się następnie — wydarzył się w prowincji Hupeh Yuattshin, gdzie podczas ataku samolotów aljańskich, noszących oznaki japońskie, zburzono domy mieszkalne i zabito przeszło 40 Chińczyków.

Na odcinku frontowym w prowincji Hannan samoloty USA używały podczas nalołów nocnych często tylnych świateł rozpoznawczych, podobnych do takich, jakie posiadają samoloty japońskie.

Protest Japonji.

Tokio, 5 września. Podczas konferencji prasowej rzecznik zaznajomił korespondentów z tekstem japońskiej noty protestacyjnej, która przedłożona została rządowi amerykańskiemu z powodu zaszyfowanych wypadków profanacji zwłok żołnierzów japońskich.

Protest ten odnosi się mianowicie m. in. do faktu, że prezydentowi Rooseveltowi przesłano rozcinacz listów, sporządzony z kości ramienia pewnego Japończyka. Ponadto zwrócono uwagę na to, że dziennik „New York Times” w dniu 1 kwietnia 1942 opublikował zarządzenie generała brygady Druiga, który celem werbowania rekrutów proponował wystawienie formalnych „kart łowieckich” na Japończyków.

W proteście swym zauważa rząd japoński, że wobec takiego zachowania się wysokiego dygnitarza wojskowego dziwić się nie można, że żołnierze amerykańscy brutalnie zachowują się wobec zwłok poległych żołnierzy japońskich. Rząd japoński domaga się od rządu Stanów Zjednoczonych wydania najostrejszych zarządzeń, celem uniknięcia podobnych wydarzeń w przyszłości.

Niespodziewana ofensywa Japończyków.

Tokio, 5 września. Japońskie siły zbrojne rozpoczęły 29 sierpnia br. niespodziewanie ofensywę przeciwko wojskom Czungkingu, skoncentrowanym na południowy zachód od Hangyang i usiłującym zdobyć z powrotem swą dawną twierdzę.

Aljańskie siły zbrojne składały się z około 20 dywizji. Pod naporem formacji japońskich, których linia bojowa rozciąga się na przeszło 100 km, wypierane są obecnie siły aliantów. Sprawozdania frontowe oznajmiają, że 36 i 37 armja czungkińska doznały takich cięśw na skutek szybkości uderzenia japońskiego, że powstało w nich zamieszanie.

Pod Ungfeng formacje japońskie rozbiły 5 aljańskich dywizji, należących do 129 i 74 armji i zdobyły 30 sierpnia br. Czungsziping, położony o 3 km na południowy zachód od Jungfeng.

Japończycy zestrzelili 129 samolotów aljańskich.

Tokio, 5 września. W czasie od 21. 8. do 2. 9. garnizon japoński na wyspie Isasawatra zestrzelił spośród 350 maszyn, które atakowały wyspę, 129 samolotów amerykańskich.

Totalna mobilizacja w północnych Chinach.

Pekin, 5 września. Przewodniczący północno-chińskiego wydziału politycznego Weng Kehmin wezwał zebranych na posiedzeniu gubernatorów prowincji i burmistrzów, aby omówić zarządzenia, wydane w tem ostatnim decydującym stadium wojny, celem pójścia w ślady Japonji i Niemiec, o ile możliwości w totalnem zorganizowaniu mobilizacji.

Ożywiona działalność lotnicza nad środkowym Pacyfikiem.

Tokio, 5 września. Sprawozdania ze Środkowego Pacyfiku podkreślają utrzymującą się nadal wzmoczoną działalność bojową na wodach archipelagu Bonin.

Jak podają sprawozdania, t. zw. „wyspa Ojczysta” była w dniu 2 bm. celem ataku mniej więcej 100 samolotów, podczas gdy w tym samym dniu 12 maszyn pojawiło się ponad wyspą Siarczana. Równocześnie kilka okrętów wojennych otworzyło ogień artyleryjski na wyspę Siarczana.

Podczas gdy te ataki były dokonywane przez samoloty, które wystartowały z lotniskowców, to w dniu 3 bm. bombowce wielkiego typu, jakie wystartowały w ilości 21 z baz lądowych, zaatakowały wyspę Siarczana.

Znana portugalska miejscowość kąpielowa i rybacka Espinto nawiedzona była 1 bm. ponownie wielkim zalewem fal.

W artykule dziennika „New York Times”, wychodzącego w Francji, wynika, że departament stanu ma zamiar zamianować amerykańskiego ambasadora w Buenos Aires Normana Armoura nowym północno-amerykańskim ambasadorem w Paryżu. B. północno-amerykański konsul w Marsylii Fullerton zamianowany został kierownikiem północno-amerykańskiego konsulatu generalnego w Paryżu, który zostanie otwarty w najbliższej przyszłości.

Moskwa ponownie wypiera się jakiegokolwiek związku z wydarzeniami warszawskimi.

Sztokholm, 5 września. Sowletry oświadczają, że nie mogą ponieść żadnej odpowiedzialności za tragiczną sytuację, jaka wytworzyła się w Warszawie — podaje w jednym z doniesień moskiewskich dziennik „Afton-tidningen“.

Dzienniki sowieckie — jak pisze dalej gazeta — opublikowały w niedzielę szereg oświadczeń, jakie pojawiły się w dziennikach zagranicznych, a szczególnie w piśmie amerykańskim, z których wynika, że rozkaz do powstania w Warszawie wydał Polacy w Londynie, nie porozumiewa-

ją się uprzednio z czerwoną armją, celem przeprowadzenia wspólnej akcji. Obecnie ci sami Polacy londyńscy, którzy na swe konto chcieli przypisać zaszczyt uwolnienia Warszawy, wołali o pomoc dla Polaków w temże mieście.

Dzienniki sowieckie piszą dalej, że wolała o pomoc wysuwane są w Londynie przez koła polskie, chociaż wiedzą one, że w pobliżu Warszawy nie istnieje żadne miejsce, dogodnie dla lądowania samolotów aljanckich.

Dla jakich celów walczą Węgrzy?

Budapest, 5 września. W niedzielnym wydaniu dziennika „Uj Magyar-sag“ wypowiadają się czołowi publicyści węgierscy z okazji 10-lecia istnienia tego pisma.

Naczelny redaktor dziennika Stefan Milotay pisze w związku z tem, w artykule wstępnym m. in.:

„Nie wierzyliśmy nigdy w możliwość pokojowej, sprawiedliwej i wyrozumiałej rewizji traktatów pokojowych. Czem więc utrwalala się idea słabowitego pacyfizmu w opinii publicznej, tem więcej byliśmy zaniepokojeni. Pragnęliśmy stworzyć silne i uświadomione społeczeństwo węgierskie, żywiące nową wiarę i nową wolę i z wytkniętymi nowymi celami, któ-

re zdolałyby rozentuzjazmować serca milionów. Wypowiedzieliśmy wojnę egoistycznym mocarstwom oraz wyszkowili przez zdrowskie panowanie, lenistwu, pysze i zupełnemu niezrozumieniu t. zw. „wykwintnego pojmowania życia, mającego tylko zawsze przed oczyma samego siebie i przechodzącego obojętnie obok pozostałych milionów.“

Oddawna zwalczyliśmy wyobrażenie, że Węgry i naród węgierski mogą pozostać neutralnymi wobec tego, co nam i wielu innym sąsiadom zagrażało. Pragnęliśmy wpoić narodowi stary węgierski fakt, o party na doświadczeniu, że nie możemy zostać neutralnymi.“

Bolszewizacja Rumunii prędko postępuje.

Berlin, 5 września. Bolszewicy dotarli swemi silnymi kontyngentami obecnie na obszarze rumuńskim szerokim frontem na północny brzeg Dunaju.

Poszczególne ich zamiary przedstawiają się jeszcze niejasno. Istnieje możliwość, że całą siłą swych formacji zamierzają skierować się na zachód w kierunku Żelaznej Bramy. Są jednak także pewne przesłanki, że conajmniej poważne siły partykularne trzyma się w pogotowiu, aby stosownie do politycznych zamiarów Moskwy dokonać wypadu przeciwko granicy bułgarsko-tureckiej. Zależać to może zresztą też od tego, jaki będzie dalszy przebieg rozwoju wypadków politycznych na obszarze bałkańskich, gdzie Anglicy zabiegają obecnie usilnie o to, aby znów utrwalić i rozbudować swe słabe pozycje.

Tymczasem jednak bolszewizacja Rumunii postępuje planowo. Jak mało skłonni są bolszewicy do traktowania Rumunii jako sprzymierzeńców, wynika nie tylko z faktu, że w dalszym ciągu odtransportowują oni rozbrojonych żołnierzy rumuńskich wraz z ich oficerami do Rosji Sowieckiej, ale nadto przystąpili obecnie już do akcji deportowania ludności cywilnej, szczególnie z Transnistrii i z obszarów położonych na zachód od rzeki Prut.

W miejscowości Craioane rozbrojono najsamprzód drugi batalion 8-go rumuńskiego pułku ochrony pogranicza w Grumeseu, następnie zaś wystrzelano wszystkich tych żołnierzy z wyjątkiem tylko 18-tu, którym udało się ocalić swe życie. Inne zaś rumuńskie oddziały wojskowe, które poddały się bolszewikom, rzucono wczoraj przeciwko dwóm pozycjom przełęcowym w Karpatach południowych, nie dodając im żadnej pomocy w ciężkiej broni, tak, że już na przedpolu tych pozycji

przełęczowych, znajdujących się w rękach niemieckich, zmasakrowane zostały doszczętnie ogniem broni szybkostrzelnej.

Z prawie niezmienną gwałtownością szalały walki o przełęcz Oitoz oraz bezpośrednio przytykające do tej przełęczy od północnego-zachodu przełęczą przez Karpaty, przedewszystkiem w dolinie Bystrzycy. Przy dotkliwych stratach bolszewickich odparto wszędzie kilkakrotnie powtarzane próby bolszewików, zmierzające do wtargnięcia do pozycji przełęczowych przy pomocy formacji w sile do jednego batalionu. Na pozostałych obszarach podkarpackich nie doszło do dalszych większych akcji bojowych.

1,4 miliona Rumunów nie zobaczy już swej ojczyzny.

Berlin, 5 września. Tutejsza prasa komentuje doniesienia ze Stambułu i Ankary, według których tamtejsze koła sowieckie podkreślają informacje, pochodzące z Rumunii, że bolszewicy zaczęli już organizować pierwszą część robotników rumuńskich z pośród 1,4 miliona, który ma być przetransportowany do Związku Sowieckiego.

Dziennik „Deutsche Allgemeine Zeitung“ pisze, że naród rumuński musi pokutować za zdradę swego króla i jego klki dworskiej i wziąć na siebie skutki tego czynu. Żołnierzy rumuńskich, którzy poddali się, mając zaufanie do bolszewików, morduje się podstępnie w czasie marszu do niewoli, a zdolnych do pracy mężczyzn wysłała się na roboty drogowe do wnętrza i do najdalszych obszarów Związku Sowieckiego. Należy wątpić, czy kiedykolwiek zobaczą oni znowu swą ojczyznę. Przykład deportowanych Litwinów, Łotyszów i Estończyków ma zbyt wyraźną wymowę.

KRONIKA

WRZESIEŃ 5 Wtorek

Dziś: Urbana pap.
Jutro: Wawrzyńca

Dziś obowiązuje zaciemnienie od g. 19.45 do 5.30

Lanckorona niegdyś i dziś.

(tp) **Kraków, 5 września.** Prześliczna kraina rozłożona dokoła kalwaryjskiej góry — w tym roku nie była wyzyskana przez Krakowian jako letnisko. Puska więc stała pięknie wille, wzniesione na stoku Lanckorońskiej Góry, a pięknym tego letniskowego zakątka mało kto zachwycał się z wierzchołka góry, uwiecznionego resztką ruiny zamku. Zamek ten wznosił król Kazimierz Wielki, który tu u stóp góry osadę Lanckorońską miastem uczynił w roku 1361, dając mieszkańcom jego w przywilejach szereg żywotnych praw i obowiązków. Z Kazimierzowych czasów i kościół też pochodzi, o którego założeniu król ów dokument w 1336 podpisał. Lecz liczne odmiany przekształciły starożytną świątynię, w której można znaleźć pamiątki z późniejszych dopiero czasów, a więc ołtarze, obraz, płyty nagrobne z przed lat 200 i nieco starsze. Zamek przekazał król Kazimierz testamentem — braciom z Brzezia, herbu Zadora, którzy od miejsca imię biorąc dali początek nazwisku swego rodu zasłużonego w dziejach narodu aż po ostatnie czasy. Stąd więc piszą się Lanckorońscy.

Bardzo burzliwe były dzieje zamku, który i w zawieruchach wojennych brał udział i z imieniem Zebrzydowskiego się związał, po którym pozostała pamięć rokoszniczą zględzona żywą ciałą pamiątką Zebrzydowskiej Kalwarji, ozdoby tej ziemi i źródła jej błogosławieństw.

Dla lanckorońskiego zamku ostatnim momentem jego żywota był jego udział w walkach Konfederacji Barskiej z niejedźdźcą. Tu Maurycy Beniowski pobit Rosjan (1768) i tu znów bije ich Kazimierz Pułaski. Dziś z zamku nikła tylko reszka rozsypanych się dwa baszki na murach pleni się zieleni bujna, a spore drzewka zapuszczają korzenie w międzyzłaznie spojenia. Dokoła gony las; przez jego rzędziny dalekie widoki ku Krakowowi i na dąbry.

Zaginął chłopicz.

Kraków, 5 września. Dnia 16 sierpnia zaginął Stanisław Peclak, uczeń zwartej klasy szkoły powszechnej, lat 11, zamieszkały w Nowym Sączu, przy ul. Mikołaja Reja L. 10.

Ktokolwiek wiedziałby o miejscu jego pobytu — proszony jest o zawiadomienie zropaczonych rodziców.

Kronika żałobna.

Kraków, 5 września. W ostatnich dniach zmarł w Krakowie: Róża Walczakowa, wdowa po prof., lat 67; Józef Józek, lat 18; Józef Kosman, lat 64; Maria Strzelichowska, lat 62; Józef Utnik, doz domu Funks, lat 46; Henryk Bujas, urzędnik, lat 35; Władysław Kozłowski, osoba, lat 19; Leonek Lubarski, uczeń, lat 16; Franciszek Kuchali, emeryt, kol. lat 65; Bronisława Szturrowa, wdowa po emeryt, wojsk, lat 68; Michał Jac, emeryt, prezes S. O., lat 65; Antonina Stankiewiczowa, lat 64; Julia Soplńska, wdowa po doktorze med., lat 86; Florentyna Chodźlińska, lat 82; Anna Rozpedzik, lat 64; Piotr Strampisz, cynkownik, lat 47; Jan Basia, konduktor, lat 37; Izzyder, urzędnik, lat 41; Ludwik Szmol, lat 62.

W dzień i w nocy na posterunku.

(tp) **Kraków, 5 września.** Biały Krzyż na niebieskim polu, a w przecięciach ramion litera K. O. T. R. — skrót nazwy: Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe.

Na chlubę myśli społecznej obywateli Krakowa podkreślić tu należy, że po Wiedniu, w którym Towarzystwo Ratunkowe jako wogóle pierwsze powstało, tu także towarzystwo (drugie z kolei na kontynencie Europy) organizuje się w roku 1891. Zarząd Miejski Krakowa dał mu na jego początki pomieszczenie w nowowbudowanym gmachu Straży Pożarnej, gdzie do dziś dnia Pogotowie mieści się, powiększwszy zajmowaną przez siebie przestrzeń przy zwiększeniu się swoich agend.

Zadanie Towarzystwa Ratunkowego proste: dać pomoc szybką i wielną w nieszczęśliwych wypadkach, na szwank stawiających zdrowie i życie ludzkie; pomoc ta rozciągnęła się również i na przewożenie chorych z domu do szpitala (wyjątkiem choroby zakaźne — to należą do Miejskiego Urzędu Zdrowia). Sprawom tym służy dziś personel złożony z 25-ciu osób. Z powyższej liczby 14 osób jest lekarzami; pracują oni 2-ch na zmianę. Pięc wozów sanitarnych z trudem nadają zapotrzebowani. Pogotowie jest czynne dnem i nocą.

Przeciętna roczna ilość interwencji z 200 w roku 1892 doszła do maksymalnej liczby 30.000 w roku

1938. W latach następnych zaznaczył się pewien spadek. W ambulatorium znajduje się pełne urządzenie t. zw. malej chirurgji i sprzęt ratowniczy w skrzynkach podręcznych, zawierających to wszystko, co na miejscu pomocy może okazać się potrzebnem. Telefony zgłaszają wypadek; karetka pogotowia w parę minut jest już na miejscu z pomocą. Każdy wypadek opisuje się w dzienniku. W odpowiednich jego rubrykach określających rodzaj wypadku, czytamy nazwy uszkodzeń względnie choroby; są tam m. in. notowane rany tłuczone i postrzałowe, pochodzące także z broni samobójczej; najczęściej wypadków tych jest bardzo niewiele.

Jako instytucja użyteczności publicznej, Krakowskie Pogotowie Ratunkowe służyło i zawsze służy wszystkim bez wyjątku. Z szeregu tysięcy osób, którzy ulegli jakimś ciężkiemu lub cięższemu wypadkowi, wielu korzystało z usług Pogotowia Ratunkowego. W porę zgrabnie zrobiony jakiś zabieg chirurgiczny lekarza Pogotowia Ratunkowego, zdecydowanie odsunął nożycy Parki skwapliwie już przyłożone, aby przecięć cżyjąć nie żywota.

Pogotowie Ratunkowe jest instytucją, o istnieniu której wiedzą wszyscy mieszkańcy Krakowa i do której każdy bez wyjątku odnosi się z największym szacunkiem. Gdzie chodzi o ofiarne i natychmiastowe ratowanie życia ludzkiego, tam w pierwszym rzędzie staje Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe.

Pierścień św. Kingi.

(tp) **Kraków, 5 września.** Niedaleko Krakowa leży miasteczko Wieliczka; wszystkim znana miejscowość z posiadania kopalni soli.

Górnictwo solne Wieliczki jest osobliwością naszego kraju. Złoża soli w Wieliczce dowodzą, że kiedyś przed milionem lat szumiało tu morze, oparte o wał Tatr i długie pasmo gór karpaccich.

O pierwotnych dziejach kopalni wielkiej nie wiemy. Gubią się one w pomroce dziejów. Dotychczas nie znaleziono nic takiego, co rzuciłoby trochę światła na panujące w tej dziedzinie ciemności. **Pierwszy ślad istnienia kopalni znajdujemy w legendzie Marcina Kromera. Podaje on, że Wieliczka swe bogactwa solne zawdzięcza św. Kingie, córce Beli IV-go, króla Węgier.** Król polski, Bolesław Wstydlawy, zareczył się z Kingą w r. 1238. Nabożna księżniczka modliła się gorąco, aby Bóg jej przysłał ojczyznę, cierpiącą na brak soli, użyteczną tego niezbędnego bogactwa naturalnego. I modlitwa została wysłuchana...

W Budzie, w obecności licznie zgromadzonych polskich dziewczosłów Bolesława Wstydlawego, Kinga wrzuciła do studni ślubną obrączkę. Gdy przybyła do Polski, kazała w poszukiwaniu za solą kopać ziemię tam, gdzie dziś znajduje się Wieliczka. Kopanie rozpoczęło z największą gorliwością. I, o dziwo! Zdumienie zgromadzonej ludności nie miało granic, gdy wkrótce kopacze natrafili na pokłady soli, pierwsza zaś gruda soli, wydobyta z ziemi, zawierała w sobie właśnie pierścień królowej Kingi.

Z wdzięczności dla św. Kingi górnicy wykułi wielką komorę w złomach skalnych solin wielkich. Długość jej wynosi 50 metrów, szerokości, 14,2 metrów, a wysokość 10 metrów. Komorę przeznaczono na kaplicę imienia Kunegundy. Cechą kaplicy jest jej amfiteatralna budowa; 46 solnych stopni ciosowych prowadzi do kaplicy. Zarówno po prawej, jak i lewej stronie ścian znajdują się prześliczne płaskorzeźby, wykonane w soli. Przedstawiają one życie Chrystusa, począwszy od Narodzenia Pana, a skończywszy na Ostatniej Wieczerzy i Jego Męce.

W kaplicy znajduje się również ambona wykuta z soli; w dolnej jej części rzeźbiarz Józef Markowski wykuł grupę doków kamiennych, wyobrażających baszty krakowskiego zamku królewskiego.

W głębi kaplicy wśród obmurowania z ciiosów kamiennych znajduje się wielki ołtarz z wizerunkiem św. Kingi, patronki górników. Po obu stronach ołtarza stoja słupy, ozdobione pięknym gzymsem, a między nimi u góry symbol górników — dwa motki na krzyż złożone.

Komorę oświetlają trzy kryształowe lampy i cztery mniejsze świeczniki.

W ciągu 800 lat swego istnienia kopalnia w Wieliczce wykazuje stale pomyślny rozwój. Przed obecną wojną, przeciętnie w ciągu roku dostarczała ona na rynek wewnętrzny około 270.000 ton soli. Roczny eksport soli wynosił wówczas około 12.000 ton. Przeciętne roczne spożycie soli na jednego mieszkańca wahało się przed wojną u nas około 8,5 kg.

Nie szczydźmy płucem powietrza.

(tp) **Kraków, 5 września.** Człowiek zdrowy fizycznie oddycha zawsze prawidłowo, jego prawidłowy oddech warunkuje też jego fizyczną. Prawidłowy oddech polega na głębokim, równomiernym wciąganiu powietrza do płuc i równomiernym wypuszczaniu go z płuc. Prawidłowe oddychanie

jest wielką sztuką. Niestety dużo osób wcale nie zastanawia się nad tą czynnością. Ludzie chorowici albo słabi mają oddech nierównomierny, powierzchowny i przyspieszony.

Znaczenie prawidłowego oddechu jest ogromne dla organizmu ludzkiego. Prawid-

łowo oddychać (głęboko i równomiernie) to gruntownie przewietrzać swoje płuca, organizmowi dostarczać dużo tlenu i wzmian za to wydalac z organizmu trujący dwutlenek węgla. Kto prawidłowo oddycha, ten z pewnością, zdolny jest nietylko do jednorazowego wysiłku, lecz i ciągłej pracy. Tylko przy prawidłowym oddychaniu można oddać się cięższej pracy bez zbytniego zmeczenia umysłowego i fizycznego. Ilość powietrza wciągniętego w płuca jest najlepszym sprawdzianem odpornej i żywotnej siły danego człowieka.

Przy prawidłowym oddychaniu należy bezwzględnie wciągać powietrze tylko przez nos. Można być wówczas pewnym pożądanego skutku. Oddychając przez nos oczyszczamy powietrze dzięki nosowemu nacyniom włoskowatym; ponadto powietrze po przejściu przez kręte kanały nosowe ogrzewa się; dla naszego organizmu jest czeza pierwszorzędną wagą, aby powietrze do płuc, zwłaszcza w chłodnych porach roku, dostawało się niego ogrzane.

Oddychanie przez usta jest dla nas ze wszech mial niezdrawe. Powietrze przedostające się do płuc jest w danym przypadku nie ogrzane i nieprzefiltrowane. Oddychanie przez usta jest przyczyną licznych chorób i ciał złego samopoczucia psychicznego. Bardzo często nie zastanawiamy się nad przyczyną naszych chorób i daległości. Te ostatnie leczymy, nie myśląc o usunięciu ich źródeł. Po wyleczeniu jednej choroby wpadamy wkrótce w drugą. Tak będzie ciągle o ile nie wyzbudziemy się wadliwego systemu oddychania. Głęboki i równomierny oddech przez nos chroni nas w pierwszym rzędzie od przeziębienia.

Prawidłowo oddychać jest bardzo trudno. Uniejętności tej nie da się odrazu opanować. Trzeba się jej uczyć stopniowo. Pierwsze niepowodzenia powinny być wskaznikiem, że chodzi tu o sprawę poważną i trudną. Zaczynijmy ćwiczenie stopniowo. Wdech przez 2 sekundy; zatrzymać powietrze przez 2 sekundy; wypouszczając powietrze gruntownie również przez 2 sekundy. Jeżeli ćwiczenia robimy w pokoju, trzeba koniecznie okno otworzyć. Gruntownych wdechów i wydechów można rano i wieczór robić po 10. Stopniowo zwiększając ilość oddechów i sekund. Ćwiczenia oddechowe można również przeprowadzać idąc na spacer.

Dla niektórych osób chorych na płuca nie zaleca się żadnych leków, oprócz jednego; jest nim powietrze górskie. Dla ludzi zdrowych każde powietrze jest lekarstwem. Lekarstwa tego potrzeba każdemu człowiekowi zdrowemu (nie mówiąc już o chorym), żeby się uodpornić przeciw chorobom. Naturalnie to lekarstwo nie jest łatwym, ponieważ nie nas nie kosztuje. A jednak musimy zacząć żyć regularnie i prawidłowo. Z góry trzeba nastawić się na pracę bardzo żmudną. Dla wyniku, w postaci wzmocnienia hezcennego zdrowia i uodpornienia się przeciw chorobom, pracę należy zacząć od dziś.

Każdy rozsądny człowiek musi zadrzeć na myśl, że to co działo się w Rosji, mogłoby się w najbliższym czasie powtórzyć w jego własnym kraju.

DLATEGO STAŃ DOBROWOLNIE DO PRACY PRZY BUDOWIE WAŁU OBRONNEGO NA WSCHODZIE.

ANEGDOTY.

ANEGDOTY. Takt. (St) Franciszek Liszt grał kilkakrotnie na... (St) Nauka stwierdziła, że jedząc kwaśne... (St) Nauka stwierdziła, że jedząc kwaśne...

Im potrawa jest zimniejsza. Także słodycz pokar... Wśród dzisiaj żyjących owadów spotyka się... Futro, w dobrym stanie, męskie i damskie...

Wesoly kącik. Miał rację. Pewien pan przejechał na gościńcu jakiegoś... Umywialna zbiorowa, baseny ze sztucznego kamienia...

Logiczne pytanie. Właśnie dlatego. W przeciwnieństwie do samczyka, samiec... Za spokój duszy s. p.

PKH POLSKIEKINA W KRAKOWIE

Od dnia 1 do dnia 7 września 1944 r.: APOLLO św. Tomasza 11 DZIKI PTAK

WANDA św. Gertrudy 5. HOCHSZTAPLERKA

SZTUKA św. Jędrzeja 6. WYROK, KTOREGO NIE WYKONANO

ATLANTIC Stradom 15. ZAMKNIĘTE

UCIECHA Starowińska 16. ROZTROPNA MARIANNA

STELLA Imbicz 15. TYLKO TY

Początki seansów w dniu powszednim o godz. 14, 16 i 18. W niedzielę i święta o godz. 11, 14, 16 i 18.

Zgłaszając się ochotnicznie do pracy w Rzeszy Niemieckiej — masz prawo wyboru miejsca pracy.

Biuro Informacyjne dla pracowników fizycznych i umysłowych Krakau, Burgstr. (Grodzka) L. 60

WYPOŻYCZA suknie ślubne, welony, buki, pół-czochy, rękawiczki, suknie druzdom (okrycia), smoki, koszule, buty, kostiumy narodowe.

„PARYŻANKA” przeniesiona Kraków, Salwatorka 5/5 (Euankbergstr.) Zamawiać wczeln ej Od 8-10 i 12-15.

Wydra kanadyjska ciemna, piękny okaz — nowoczesna maszyna „Singera” — pafelion elektryczny z wzmacniaczem, oraz szereg innych praktycznych rzeczy do sprzedania okazynie

Wolne posady Robotnicy poszukujący do robotć cieleskich i murarskich w okolicie Linz. Zgłoszenia w Biurze Informacyjnym dla Pracowników Fizycznych i Umysłowych w Krakau, Burgstr. (Grodzka) 60.

Cieśle, fachowcy do gnięcia żelaza, betoniarze, maszyniści do betoniariek i pomocnicy budowlani w każdej ilości od zaraz potrzebni do pilnych robót.

Przebieg choroby, utrzymywanie i ewent. częściowo odzież zapewnione. Zgl.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6974”.

Oziewczyna, dobrze polecona, do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa jednoosobowego i ogrodu, na przedmieściu Krakowa, zaraz potrzebna. Wiadomość: Kraków, Kapucyńska 7, m. 5, między 10—12. 6087

Podaj poszukują Kobiele z 4-letnią córeczką, pracowita i godna zaufania, zajmie się gospodarstwem w małej rodzinie. Zgłosz.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6054”.

Pielęgniarka niemowląt, lat 30, praktyka dwunastoletnia, szuka posady. Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6092”.

Kupne nieruchomości Kamienie, wille, domy, parcele, kupuje „Informator”, Kraków, Pijarska 19. Gotówka natychmiast! 5366

Sprzedaj nieruchomości Domy, parcele, kamienie, świetny wybór — niskie ceny, poleca: „Lokata”, Kraków, Mikołajska 3. 6076

Wózek dziecięcy oraz szafę, zaraz kupuje. Zgl.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6041”.

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek dziecięcy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

Wózek sportowy i głęboki autko sprzedam Kraków, Lelewa 14, m. 2. 5776

ZYGMENTA ŁAGISZA jako w pierwszą rocznicę śmierci, odprawione zostają Nabożeństwo żałobne dnia 7-go września 1944 r. o godzinie 8-mej rano, w kościele 00. Karmelitów w Krakowie, ul. Rakowicka, o czym zawiadamiamy. Zana z Radziń. PODZIĘKOWANIE Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę s. p. JÓZEFOWI JÓZEFEK oraz okazali nam tyle współczucia, spiesząc z pomocą słowem pociechy w tej tak ciężkiej i bolesnej dla nas chwili, a w szczególności Kręwym, Kolegom i Znajomym Zmarłego, składają serdeczne „Bóg zapłać”. Matka, Brat i Siostra.

Garderoberka meszka przerabiana, niecuje, Kraków, Traugotta 12, m. 9. 5871 Uwaga! Kto przytrzymał w kuli psa Bernarda, zbiegłego dnia 10. VIII. br. proszę odzwierać za wynagrodzeniem, Kraków, Kazimierza Wielkiego 40, m. 7. Tadzia Plochego ze Lwowa prosi o podanie adresu Figlińskiego Kazimierz, Częstochowa, ul. Teatralna 37. 5977 Mińsk-Mazowiecki! Ktoby wiedział coś o Janinie Stachurskiej z dziećmi, Mińsk-Mazowiecki, ul. Kielecka 17a, proszony jest zgłosić się łaskawie: Sawicka, Kraków, ul. Cicha 7, m. 10, od godz. 14 tej. 6019

Zguby — kradzieże Zgubiono w pogociu Kraków-Tarnów, Kennkarte, wystawioną w Krakowie, na nazwisko Debińska Maria, oraz książkę konia, pozwolenie prawa jazdy, legitym. członkowska Transportowców, na nazwisko Franciszek Debiński. Proszę o zwrot za wynagrodzeniem, Debińska Maria, Kraków, Prądnik Biały, ul. Urłałowa 11. 6140 Zgubiono Kennkarte Nr. G-1382, wystawioną przez zarząd miasta Bochni, na nazwisko Janina Gondek, ur. 20. VIII. 1926 w Bochni, pow. Kraków, 1938 w Bochni, Florińska 25. 696K Skradziono Kennkarte Nr. II/31161 wydaną przez Stadhauptmann Krakau, na nazwisko Prochowicki Irene, zam. Kraków, ul. Modowa 15, m. 11. 5849 Zgubiono dnia 30. VIII. 1944 w tramwaju Nr. 1038, kartę tybakową, Nr. 311, Arbeitsausweis Baustellung Miechow, Nr. 7057, kartę przytułową, Nr. 1038, wystawioną w Krakowie, na nazwisko Kulas Edward. Łaskawego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Kraków-Debnicki, ul. Słkerowa 46. 5953 Zgubiono Nr. VIII. 1944 w drodze Kraków—Michalowice, Kennkarte, Nr. 25, wystawioną przez Stadh. Jasło, na nazwisko Patak Zygmunt, obecnie zam. w Michalowicach. 6035 Zgubiono w okolicy Bochnia—Kraków Kennkarte i Kartę Pracy. Proszymy o zwrot za wynagrodzeniem. Antoni Meedel, Kraków, Górka Narodowa 106. Zgubiono Kennkarte, dnia 29. VIII. 1944, na nazwisko Janina Pasternak, Kraków, Chocimska 6, wystawioną w Krakowie. Zgubiono Kennkarte, Nr. 3530 i legitymację zasikową, na nazwisko Wiktorija Tyłek, Głogoczów, Gmina Mogilany. Zgubiono Kennkarte, Ausweis, Kartę Pracy i inne dokumenty, na nazwisko Janina Majchrzycka, zam. Kraków, ul. Dąbrowskiego 10. 6030 Klucze, w futerałe skórzanym, egzpono 30. VIII. 1944 w tramwaju Nr. 2 lub 3, względnie w dorozce konnej. Znalazcę proszę przynieść o zwrot za wynagrodzeniem portjerowi, Kraków, Al. Daszyńskiego 12. 6034 Skradziono Kennkarte, wydaną w Krakowie, na nazwisko Gabriela Harbutowa 6036 Skradziono Kennkarte, wydaną w Krakowie, na nazwisko Aldona Prokoczek. 2. IX. 1944 zagubiono portfel z dokumentami, na nazwisko Schwarzenberg Czerny Tadeusz. Łaskawo znalazcę zechce oddać ten portfel pod adresem: Kraków, Straszewskiego 34, m. 6. 1. p. Skradziono Kennkarte, na nazwisko Włodarczyk Franciszek, wydaną w Krakowie i inne papiery i Ausweis kolejowy, przesyłkę poczną. 6040 Zgubiono Kartę rozpoznać, wydaną przez Gminę Śędziszów, pow. Jedynów, na nazwisko Pacholec Władysław, zam. w Śędziszowie. 6043 Zgubiono Kennkarte, Nr. VI/173369, Kartę Pracy, Nr. 90100759, Ausweis i karty z 2030, wystawiony przez Rządzącykomando Krakau, oraz zwolnienie z prac objęto, wystawione przez Rządzącykomando, na nazwisko Stanisław Franciszek. Łaskawo znalazcę proszę zwrócić za wynagrodzeniem. Zgubiono papiery, na nazwisko Zdzisław Tomasz, Kennkarte, Ausweis Firmy „Iawozono”, posiadacze prace, Beschußung zwaimający ady pracy przy fizykacji. Oddane papiery proszę przynieść: Kraków, ul. Pogórska 32, za wynagrodzeniem. 6052 Dnia 31. VIII. 1944 skradziono w tramwaju Kennkarte, Nr. 2992, wystawioną przez Gminę Michalowice, pow. Miechow, na nazwisko Krystyna Matyja, ur. 17. I. 1929. 6055 Zgubiono Kennkarte, wystawioną w Krakowie, na nazwisko Głaba Franciszek, zam. w Borku Fałckim, ul. Diuzza 47. 6037 Dnia 28. VIII. 1944 skradziono Kennkarte i legitymację kolejową, Kartę Pracy i inne dowody, na nazwisko Piotr Kraków, Pl. Groble 6 (róg Tarłowski). 5924